

posunięć w szczeblach z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1923 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Kolei: *Tyszka*

137.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 4 lutego 1925 r.

w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409).

Art. 1. W art. 60 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) dodaje się nowy ustęp następującej treści: „Postanowienia artykułu niniejszego dotyczą również pracowników biurowych, którzy pracowali w wykupionych przez Państwo fabrykach i zakładach przynajmniej 6 miesięcy bez przerwy bezpośrednio przed wykupieniem i których pobory w ostatnim miesiącu przed wykupieniem nie przekraczały 600 zł. miesięcznie”.

Art. 2. Na pokrycie wydatków, wynikających z art. 1 niniejszej ustawy, mają służyć dochody z monopolu tytoniowego.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

138.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 4 lutego 1925 r.

w przedmiocie ratyfikacji układu o konsolidacji długów polskich między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej z drugiej, podpisanego w Waszyngtonie dnia 14 listopada 1924 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji układu o konsolidacji długów polskich między Rzeczpospolitą Polską z jednej strony a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej z drugiej, podpisanego w Waszyngtonie dnia 14 listopada 1924 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień układu — Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

139.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 stycznia 1925 r.

o służbie przygotowawczej i o egzaminie sanitarnym dla kandydatów na stanowiska administracyjnych urzędników lekarskich i farmaceutycznych I kategorii w państwowej służbie zdrowia.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska administracyjnych urzędników lekarskich i farmaceutycznych I kategorii w państwowej służbie zdrowia winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) o państwowej służbie cywilnej i złożyć egzamin, przepisany niniejszym rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej w państwowej służbie zdrowia dopuszczeni być mogą kandydaci, którzy odpowiadają warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej jeżeli wykażą się:

A. Kandydaci na lekarzy urzędowych:

dowodem uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej w myśl art. 2 ustawy z dn. 2 grudnia 1921 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem (Dz. U. R. P. № 105, poz. 762);

B. Kandydaci na stanowiska farmaceutów urzędowych:

dowodem ukończenia wyższych studiów farmaceutycznych oraz dowodem uprawnienia do samodzielnego prowadzenia apteki.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wносить do władzy powołanej do mianowania.

Do podań tych mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studiów, dowód uprawnienia, wymienionego w § 2 p. A. względnie B. oraz dokładny życiorys. Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza powołana do mianowania za-

sięga opinii lekarza urzędowego, co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza, w ciągu której kandydat winien się zapoznać z czynnościami danego działu państwowej służby zdrowia oraz przyswoić sobie podstawowe wiadomości, związane z potrzebami praktycznymi tej służby, trwa zasadniczo jeden rok, z czego 6 miesięcy kandydat winien spędzić na służbie w jednej z władz administracyjno-sanitarnych, zaś 6 miesięcy na kursie wykształcenia w Państwowym Zakładzie Higieny (Państwowej Szkole Higieny).

Kurs wykształcenia winien być rozpoczęty w zasadzie najwcześniej po odbyciu 3-miesięcznej służby w jednej z władz administracyjno-sanitarnych.

O dopuszczeniu na kurs wykształcenia decyduje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Z przebiegu kursu oraz wykazanych przez poszczególnych kandydatów uzdolnień i postępów Państwowy Zakład Higieny przedstawia władzy powołanej do mianowania kandydata stosowne sprawozdanie.

§ 5. O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej kandydata, sprawozdania Państwowego Zakładu Higieny (§ 4) oraz na podstawie opinii właściwej komisji kwalifikacyjnej władza powołana do mianowania.

Orzeczenie to winno zawierać ocenę uzdolnienia i pilności kandydata oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza, powołana do mianowania zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat.

Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 6. Po ukończeniu pierwszego a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem, winien kandydat poddać się egzaminowi. Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do Ministra Spraw Wewnętrznych.

W razie nie poddania się egzaminowi w ciągu trzech lat od wstąpienia do służby należy kandydata zwolnić ze służby.

O dopuszczeniu do egzaminu orzeka Minister Spraw Wewnętrznych, oznaczając termin egzaminu i skład komisji.

§ 7. Dla odbywania egzaminów sanitarnych ustanawia się komisję egzaminacyjną przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i czterech komisarzy egzaminacyjnych. Listę przewodniczących oraz komisarzy egzaminacyjnych ustanawia Minister Spraw Wewnętrznych na okres dwóch lat kalendarzowych z grona podległych mu urzędników o wyższym wykształceniu zawodowym, członków Państwowej Rady Zdrowia, profesorów szkół akademickich za zgodą senatu danej uczelni, z grona wykładających szkoły Higieny przy Państwo-

wym Zakładzie Higieny i funkcjonariuszów Państwowego Instytutu Farmaceutycznego.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej winien mieć ukończone studia prawnicze lub dyplom lekarski. Jeżeli przewodniczącym komisji jest lekarz, to jeden z komisarzy egzaminacyjnych musi mieć studia prawnicze.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 8. Egzamin jest pisemny i ustny. Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w trzy dni po pisemnym.

§ 9. Egzamin pisemny polega na opracowaniu jednego lub dwóch tematów z tego działu państwowej służby zdrowia, w którym kandydat odbywał praktykę, tematów wybranych przez komisję egzaminacyjną, na wniosek poszczególnych egzaminatorów.

Przy wyborze tematów winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł opracować zadanie w przeciągu 6 godzin. Egzamin nie może trwać dłużej niż 8 godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji egzaminacyjnej lub urzędnika wyznaczonego przez Ministra Spraw Wewnętrznych. Kandydatowi należy dać możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń, wszelka inna pomoc, a w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu opracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza je przez opieczętowanie.

§ 10. Przedmiotem egzaminu ustnego dla wszystkich kandydatów jest:

- a) ogólna znajomość ustawy konstytucyjnej i przepisów o państwowej służbie cywilnej,
- b) ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz państwowych i samorządowych,
- c) ogólne zasady postępowania administracyjnego,

ponadto dla lekarzy:

- a) prawodawstwo sanitarne,
- b) higiena społeczna, epidemiologia i zasady statystyki sanitarnej,
- c) medycyna sądowa,
- d) psychiatria sądowa;

dla farmaceutów:

- a) znajomość prawodawstwa sanitarnego a w szczególności ustawodawstwo, dotyczące wyrobu i obrotu środków leczniczych, opatrunkowych i kosmetycznych oraz trucizn,
- b) rozpoznawanie tożsamości i dobroci artykułów leczniczych i opatrunkowych metodami chemicznymi, biologicznymi, makro i mikroskopowymi.

Prócz tego winien kandydat przy egzaminie ustnym uzasadnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić uwagę przede wszystkim, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym z kandydatów osobno i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 11. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudatne uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „nie dostatecznie”.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry” jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry” — jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny” — jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „nie dostateczny” — jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja wyznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy, niż trzy miesiące, nie dłuższy zaś niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku, egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Egzaminatorzy głosują podług kolejności w jakiej egzaminowali, poczem ostatni daje głos przewodniczący.

§ 12. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwały komisji co do wyniku egzaminu.

§ 13. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych, oraz zaopatrzone pieczęcią Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 14. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 15. Minister Spraw Wewnętrznych ma prawo w wypadkach wyjątkowych dopuścić kandydata do egzaminu sanitarnego bez odbycia służby przygotowawczej w części lub w całości, a w szczególności także bez odbycia kursu wyszkolenia w Państwowym Zakładzie Higjenu (Państwowej Szkole Higjenu), względnie po odbyciu kursu skróconego.

§ 16. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów, na wniosek właściwej władzy naczelnej, może zwolnić poszczególnych kandydatów na stanowiska

wymienione w § 1 w całości lub w części od egzaminu praktycznego, ustanowionego niniejszym rozporządzeniem.

§ 17. Urzędnik mianowany do odwołania (pro wizoryczny) na wypadek zamiaru mianowania go na stałe, może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej jeden rok w służbie państwowej, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu, według postanowień niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 16. Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

Wzór do § 13 rozp. Rady Min.
z dnia 16 stycznia 1925—poz. 139.

L. protokołu egzaminacyjnego.....

Ś W I A D E C T W O.

Pan
(charakter służbowy)
podał się w dniach 192..... r. na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. № 19, poz. 139) egzaminowi dla kandydatów na stanowiska administracyjnych urzędników lekarskich (farmaceutycznych) I kategorii w państwowej służbie zdrowia i złożył go z wynikiem

Komisja egzaminacyjna dla egzaminu sanitarnego przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych:

(Pieczęć)

Przewodniczący komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

140.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 lutego 1925 r.

w sprawie przekazania miejskiej komisji szacunkowej wymiaru państwowego podatku dochodowego na obszarze m. Łodzi oraz poruczenia magistratowi m. Łodzi poboru i ściągania tegoż podatku.

Na zasadzie art. 128 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1923 № 77, poz. 607)